

Lovforslag nr. L 221. Fremsat den 30. april 1981 af arbejdsministeren

Forslag

til

Lov om arbejdstilbud til ledige

Kapitel I

Arbejdstilbud til ledige

§ 1. Med henblik på genplacering på arbejdsmarkedet har langtidsledige medlemmer under 60 år af en anerkendt arbejdsløshedskasse krav på et rimeligt tilbud om arbejde i mindst 9 måneder. Tilbuddet skal gives i god tid før retten til dagpenge ophører efter §§ 55 og 72 i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. og så vidt muligt efter et års ledighed.

Stk. 2. Medlemmer under 25 år har krav på et tilbud efter 1 års ledighed.

Stk. 3. Arbejdsmarkedsnævnet har den endelige administrative afgørelse af, om et afgivet tilbud er rimeligt.

§ 2. Ved ansættelse efter § 1 yder staten en økonomisk støtte til genoptræning i de første 9 måneders beskæftigelse. Samme støtte kan ydes til ansættelse af medlemmer, der er fyldt 60 år. Støtten ydes til ansættelser i private og offentlige virksomheder og institutioner, der medfører en nettoudvidelse af antallet af ansatte. Arbejdsministeren kan nedsætte genoptræningsperiodens længde.

Stk. 2. Støtten efter stk. 1 ydes som et beløb pr. time, der reguleres årligt den 1. januar. Arbejdsministeren fastsætter efter forhandling med finansministeren beløbets størrelse. Regulering sker første gang den 1. januar 1983. Dette bekendtgøres senest den 1. juni i året forud.

§ 3. Arbejdsmarkedsnævnet søger i samarbejde med arbejdsformidlingen og arbejdsløshedskasserne at skaffe den langtidsledige

et tilbud om arbejde, fortrinsvis i private virksomheder.

Stk. 2. Staten skal ansætte mindst 10 pct. af de langtidsledige, der inden for hver amtskommune får arbejde efter denne ordning.

Stk. 3. Hvis arbejdsmarkedsnævnet ikke kan skaffe et tilbud om arbejde, skal bopælskommunen søge at give et arbejdstilbud inden for sit eget forvaltningsområde eller en anden offentlig eller offentligt støttet virksomhed eller institution.

Stk. 4. Er kommunen heller ikke i stand til at skaffe den langtidsledige et tilbud om arbejde, skal amtskommunen give et arbejdstilbud inden for sit eget forvaltningsområde eller i anden offentlig eller offentligt støttet virksomhed eller institution.

§ 4. Bopælskommunen betaler den fulde lønudgift og modtager statstilskud ved ansættelse i kommunen, amtskommunen eller i anden offentlig eller offentligt støttet virksomhed eller institution, jfr. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Amtskommunerne betaler hvad der svarer til 10 pct. af de samlede lønudgifter efter fradrag af statstilskud ved ansættelse af ledige efter denne lov.

Stk. 3. Staten betaler den fulde lønudgift for de langtidsledige, der ansættes i staten.

§ 5. 75 pct. af kommunernes lønudgifter efter § 4, stk. 1 med fradrag af statstilskuddet gøres til genstand for mellemkommunal udligning. Det samlede udligningsbeløb pålignes kommunerne i henhold til deres indbyggertal som opgjort af Danmarks Statistik pr. 1 januar i udligningsåret.

Stk. 2. Indenrigsministeren underretter senest 1. juni kommunerne om den forventede størrelse af deres udligningsbidrag i det følgende år.

§ 6. Arbejdsministeren fastsætter nærmere regler om støtteordningen og administrationen af reglerne i denne lov, herunder om det tidspunkt, hvor der skal gives tilbud om arbejde, jfr. § 1, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter dog nærmere regler om den kommunale udligningsordning, jfr. § 5 og om administrationen af reglerne i § 4, stk. 2.

§ 7. Ved ansættelse, der sker efter reglerne i denne lov, fraviges § 67, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse i fornødent omfang.

Kapitel 2

Administration og klageadgang

§ 8. Arbejdsformidlingen varetager administrationen af reglerne i denne lov, jfr. dog

§ 1, stk. 3.

§ 9. Klage over arbejdsformidlingens afgørelse ved administrationen af denne lov kan inden 4 uger indbringes for arbejdsdirektøren af den, som afgørelsen vedrører.

Stk. 2. Arbejdsdirektørens afgørelser kan inden 4 uger indbringes for arbejdsministeren af den, som afgørelsen vedrører.

Kapitel 3

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 10. Loven træder i kraft den 1. september 1981.

Stk. 2. Kapitel 15 b i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 373 af 15. august 1980 som ændret ved lov nr. 509 af 3. december 1980, ophæves.

§ 11. Forslag om revision af loven fremsættes for folketinget i folketingsåret 1983/84.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

I Arbejdstilbud til ledige.

Hovedformålet med arbejdstilbudsordningen er dels at genoptræne og vedligeholde de lediges arbejdsevne ved at give de langtidsledige et arbejdstilbud på en normal arbejdsplads og dels at udvide den samlede beskæftigelse i samfundet.

Ved ordningens indførelse i 1978 fandt man det hensigtsmæssigt at give arbejdstilbuddet inden retten til dagpenge ophørte efter arbejdsløshedslovens § 55. Indkøringen af ordningen medførte en betydelig administrativ belastning indtil ordningen alene kunne klare den løbende tilgang.

Allerede ved lovforslagets fremsættelse i 1978 blev der peget på, at det var tanken, at også arbejdsløse med en kortere ledighed efterhånden skulle have et tilbud om arbejde. I forbindelse med lovforslaget om forlængelse af ordningen i 1980 blev det nævnt, at man havde til hensigt at give arbejdstilbuddet på et tidligere tidspunkt, således at arbejdstilbuddet fra udgangen af 2. kvartal 1981 gives et halvt år tidligere end hidtil.

I overensstemmelse med den oprindelige hensigt foreslår regeringen nu yderligere at rykke arbejdstilbudstidspunktet frem, således at der i første omgang for unge under 25 år gives tilbud efter 1 års ledighed. Det er regeringens hensigt, når erfaringerne fra denne fremrykning foreligger, at lade fremrykningen gælde også for ledige over 25 år. Beslutningen herom vil dog først blive truffet efter forhandling med (amts)kommunerne og arbejdsmarkedets parter i landsarbejdsnævnet.

Af praktiske grunde vil fremrykningen til afgivelse af arbejdstilbud efter 1 års ledighed ikke kunne ske på en gang for alle unge under 25 år. Fremrykningen vil derfor finde sted etapevis, således at den træder i kraft 1. juni 1981 for unge i Århus og Storstrøms amter, hvor ungdomsgarantiforsøgene er iværksat. For andre unge træder den i kraft pr. 1. oktober 1981. For de øvrige langtidsledige vil tidspunktet for fremrykningen afhænge af erfaringerne med fremrykningen for de unge.

Udgifterne til arbejdstilbudsordningen er hidtil, bortset fra statstilskuddet, blevet betalt af kommunerne, når der var tale om ansættelse i den offentlige sektor. Det voksende antal langtidsledige, der er en følge af fremrykningen af arbejdstilbudstidspunktet og den voksende ledighed, medfører, at det ikke længere findes rimeligt, at det alene er kommunerne, der bærer disse udgifter. Det foreslås derfor, at amtskommunerne betaler for hvad der svarer til 10 pct. af lønudgifterne efter fradrag af statstilskud ved ansættelse af samtlige langtidsledige. Staten betaler den fulde lønudgift for de langtidsledige, der ansættes i staten. Forhøjelsen af den statslige genoptræningsydelse, jfr. nedenfor, vil ligeledes aflaste de kommunale udgifter.

De væsentlig forøgede antal langtidsledige øger behovet for et formaliseret samarbejde i de enkelte regioner mellem staten, kommunerne og amtskommunerne. Ved placeringen af tilbudsmottagere i kommuner, amtskommuner og staten bør man lokalt indgå aftaler om, hvorledes de forskellige arbejdstilbud fra disse myndigheder fordeles. F. eks. kan der oprettes regionale udvalg, der forestår fordelingen af arbejdstilbuddene fra de offentlige myndigheder mellem de langtidsledige således, at der kan tages størst muligt hensyn til den enkeltes særlige kvalifikationer.

For at forbedre placeringsmulighederne for langtidsledige i den private sektor og forenkle støttesystemet også i relation til den foreslåede jobskabelsesordning er det hensigten at fastsætte et ensartet forhøjet støttebeløb pr. time, således at støtten for alle arbejdstilbud, der påbegyndes efter juni 1981 kommer til at andrage 30 kr. pr. time i hele 9 måneders perioden i såvel den private som i den offentlige sektor. Arbejdsformidlingen vil samtidig udvide sin service overfor private arbejdsgivere, der ønsker at beskæftige langtidsledige, således at de administrative spørgsmål ved etableringen af sådanne ansættelsesforhold i videst muligt omfang varetages af arbejdsformidlingen.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget fra maj 1980 om forlængelse af arbejdstilbudsordningen til 31. december 1983 ville en frem-

rykning af arbejdstilbudstidspunktet naturligt give anledning til at overveje konsekvenserne af et afslag på et rimeligt tilbud. Dette spørgsmål har været drøftet med arbejdsmarkedets parter, og der er enighed om, at afslag på arbejdstilbud medfører, at arbejdsløshedskasserne konkret skal vurdere, om afslaget sammenholdt med den lediges øvrige forhold gør, at det kan anses for tvivlsomt, om den pågældende er til rådighed for arbejdsmarkedet. Denne konsekvens af afslag på et rimeligt tilbud finder regeringen også må finde anvendelse ved denne nye fremrykning, idet regeringen på grundlag af erfaringerne i tiden indtil 1. april 1982 vil drøfte konsekvenserne af afslag på et rimeligt tilbud med arbejdsmarkedets parter.

I forbindelse med vedtagelsen af § 97 b i arbejdsløshedsloven blev der gjort opmærksom på, at det i mange tilfælde vil være rigtigt, at de langtidsledige – forud for starten på genoptræningsperioden – gennemgår en kortvarig uddannelse, der retter sig mod det job, der tilbydes. Dette gælder stadig, men på grund af det store antal langtidsledige er det ofte meget svært at nå at gennemføre en sådan forudgående uddannelse. Der er derfor også et behov for – ikke mindst ved ansættelse i den offentlige sektor – at de langtidsledige i de første par uger af genoptræningsperioden får en egentlig introduktion til det arbejde, de skal overtage.

Job, der er oprettet i medfør af det samtidig fremsatte forslag til lov om jobskabelse, vil i vidt omfang være helt normale arbejdspladser, og der tilstræbes ingen forskelle i forhold til anden beskæftigelse på arbejdsmarkedet. Det følger heraf, at langtidsledige kan tilbydes beskæftigelse i disse job, når arbejdstilbuddet i øvrigt er rimeligt.

Det er ligeledes hensigten at koordinere arbejdsløshedslovens § 65 om arbejdsløshedskassernes forpligtelser over for medlemmer med længerevarende ledighed med fremrykningen af arbejdstilbudsordningen.

Arbejdstilbudsordningen blev oprindeligt indført ved lov nr. 298 af 8. juni 1978 om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v., som § 97 b (Folketingstidende 1977–78, FF sp. 8958, 9165, 11585, 11872; tillæg A sp. 4815; tillæg B, sp. 1357; tillæg C, sp. 843). Ved lov nr. 637 af 13. december 1978 om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. forlængedes dagpengerechten for medlemmer, der endnu ikke havde fået et rimeligt tilbud om arbejde, jfr. § 97 b, indtil den 1. april 1979, (Folketingstidende 1978–79, FF., sp. 2390, 2598, 3491 og 3834; tillæg A, sp. 1285; tillæg B, sp. 135; tillæg C, sp. 159).

Ved lov nr. 235 af 4. juni 1980 blev jobtilbudsordningen forlænget fra 31. december 1980 til 31. december 1983 (Folketingstidende 1979–80, FF., sp. 8751, 9215, 10141 og 10306; tillæg A, sp. 5307; tillæg B, sp. 135; tillæg C, sp. 159).

II Administrative konsekvenser.

For så vidt angår de administrative konsekvenser vil forslaget på en gang indebære fortsættelse af eksisterende administrative rammer, nogle lettelser, men også ændringer, der medfører forøgede administrative byrder. Dette gælder først og fremmest arbejdsformidlingssystemet, der skal placere et større antal langtidsledige og aflaste de enkelte arbejdsgivere i så vidt udstrækning som muligt for de administrative byrder.

I alt vil der være behov for at styrke arbejdsformidlingen med omkring 140 nye ansatte, hvilket vil medføre udgifter på ca. 28 mill. kr. årligt fordelt med 3/4 til staten og 1/4 til amtskommunerne. Herudover vil der i arbejdsministeriet og i arbejdsdirektoratet være behov for et antal akademikere og kontorfunktionærer.

III Økonomiske konsekvenser.

Forslaget indeholder såvel besparelser som merudgifter. Ændringen af ordningen for langtidsledige, er imidlertid et område med usikkerhedsmomenter omkring omfanget og arten af udnyttelsen af ordningen. Det er således ikke muligt præcist at skønne over de økonomiske konsekvenser. Bl. a. vil det samtidig fremsatte forslag til jobskabelsesordning i et vist omfang kunne aflaste arbejdstilbudsordningen. Endvidere er de skattemæssige konsekvenser af ordningen for staten, kommunerne og amtskommunerne heller ikke indregnet.

1. Arbejdstilbud til ledige.

Det offentliges bruttoudgifter ved forslaget vil altovervejende bestå af udgifter til beskæftigelse af de langtidsledige, dvs. den statslige genoptræningsydelse og de statslige, kommunale og amtskommunale nettolønudgifter, samt administrationsudgifter og evt. materialeudgifter. Besparelserne vil umiddelbart falde på statens udgifter til arbejdsløshedsdagpenge.

Beregningerne for såvel statens som kommunernes område omfatter perioden på 9 måneder, da det er vanskeligt at skønne over en række relevante spørgsmål udover denne periodes varighed.

De langvarigt ledige under 25 år er berettigede til et arbejdstilbud, hvis de har haft 1 års ledighed, mens de øvrige langvarigt ledige fortsat er beretti-

get til jobtilbud senest 9 måneder før de mister dagpengere retten. Denne fremrykning af jobtilbudstidspunktet for unge skønnes at medføre en forøgelse af tilgangen af personer, der modtager et arbejdstilbud fra ca. 28.000 til ca. 35.000 i 1981, fra ca. 24.000 til ca. 34.000 i 1982 og fra ca. 24.000 til ca. 31.000 i 1983.

Da ordningen i foråret 1980 blev forlænget til udgangen af 1983, forventedes der at skulle gives ca. 4.000 arbejdstilbud pr. kvartal. Stigningen i ledigheden sammen med nærværende forslag til fremrykning vil medføre, at den løbende tilgang af modtagere af arbejdstilbud fra april kvartal 1981 vil stige til 8.000 pr. kvartal. Fremrykningen af

tilbudstidspunktet med 9 måneder for de unge vil endvidere betyde, at der i resten af 1981 og i begyndelsen 1982, vil blive behov for et ekstraordinært stort antal arbejdstilbud på omkring 7.000, der afvikles trinvis, jfr. de almindelige bemærkninger.

I nedenstående tabel 1 er vist de økonomiske konsekvenser for staten og kommunerne ved den nye trinvis fremrykning af tilbudstidspunktet for unge under 25 år i forhold til den allerede vedtagne fremrykning for samtlige langvarigt ledige. Tallene angiver således ikke de samlede udgifter og besparelser i forbindelse med arbejdstilbudsordningen. Der er endvidere kun beregnet økonomiske konsekvenser for de personer, der accepterer et arbejdstilbud.

Tabel 1.

Arbejdstilbud til ledige

Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner ved yderligere trinvis fremrykning af tilbudstidspunktet for unge under 25 år i forhold til det ellers forventede forløb

	(Januar 1980 PL-niveau)	1981	1982	1983
		—————mill. kr.—————		
<i>Staten:</i>				
<i>Udgifter:</i>	Genoptræningsydelse	180	850	640
	Netto lønudgifter	25	100	85
	Udgifter i alt	205	950	725
<i>Besparelser:</i>	Arbejdsløshedsdagpenge	130	680	395
	Nettoudgifter	75	270	330
<i>Kommunerne:</i>	Nettolønudgifter	÷ 85	÷ 295	÷ 385
<i>Amtskommunerne:</i>	Netto lønudgifter	25	100	85

a. Staten.

Udgifterne for staten omfatter hovedsageligt genoptræningsydelsen. Til privat ansættelse var genoptræningsydelsen i 1980 24 kr. pr. time i de første 3 måneder af perioden, 18 kr. i de næste 3 måneder og 12 kr. i de sidste 3 måneder. I 1981 udgør de tilsvarende størrelser 26 kr., 20 kr. og 14 kr. Til offentlig ansættelse udbetaltes en støtte til kommunerne på 18 kr. pr. time i 1980 og 20 kr. pr. time i 1981.

Disse satser er det regeringens hensigt at gøre ensartede, således at støtten i arbejdstilbudsordningen fra juni 1981 kommer til at andrage 30 kr. pr.

time i hele 9 måneders perioden i såvel den private som den offentlige sektor.

Statens merudgifter til genoptræningsydelse og løn udgør 205 mill. kr. i 1981, 950 mill. kr. i 1982 og 725 mill. kr. i 1983. Hertil kommer, at fremrykningen af tilbudstidspunktet vil give større mulighed for en uddannelsesmæssig indsats. Ved aktstykke nr. 292 har finansudvalget godkendt en udvidelse af arbejdsmarkedsuddannelserne, der bl. a. skal dække det behov, som følger af fremrykning af arbejdstilbuddene til ledige.

Besparelserne for staten er beregnet som arbejdsløshedsdagpenge i arbejdstilbudsperioden.

Besparelsen udgør 130 mill. kr. i 1981, 680 mill. kr. i 1982, og 395 mill. kr. i 1983. Der er ikke beregnet besparelser for den andel, der afslår et arbejdstilbud.

De samlede statslige nettoudgifter fremgår af tabel 1.

Stigningen i de offentlige bruttoudgifter, d.v.s. uden modregning af besparelser på arbejdsløshedsdagpenge, ved ændringerne af arbejdstilbudsordningen udgør i 1981 145 mill. kr., i 1982 755 mill. kr. og i 1983 425 mill. kr. Kommunerne har et fald i bruttoudgifter (d.v.s. uden modregning af den statslige genoptræningsydelse) i 1981 på 30 mill. kr., en stigning i 1982 på 20 mill. kr. og atter et fald i 1983 på 200 mill. kr. Amtskommunernes bruttoudgifter (d.v.s. uden modregning af den statslige genoptræningsydelse) udgør henholdsvis 60, 250 og 220 mill. kr.

b. Kommunerne.

Udgifterne for kommunerne og amtskommunerne vil være administrationsudgifter og evt. materialeudgifter samt nettolønudgifter efter modregning af den statslige genoptræningsstøtte til de arbejdstilbud, der oprettes i kommunerne, amtskommunerne eller andre offentlige virksomheder eller institutioner. Der er i dette regneeksempel forudsat, at 20 pct. fra juni 1981 ansættes i den private sektor, at 10 pct. ansættes og aflønnes i staten, at amtskommunerne skal afholde lønudgifter for 10 pct., samt at kommunerne afholder lønudgifterne for 60 pct. Det er ligeledes indregnet, at kommunerne får en væsentlig højere statsstøtte på de langtidsledige, der skulle have haft et tilbud, også uden fremrykningen. Under disse forudsætninger ses det at kommunerne vil få et mindre fald i lønudgifter til arbejdstilbudsmottagere i forhold til en uændret videreførelse af den nuværende ordning.

Kommunerne vil ikke opnå umiddelbare besparelser på bistandshjælpen ved den yderligere fremrykning af jobtilbudstidspunktet, da arbejdstilbudsperioden vil falde inden for den periode, hvor

den langtidsledige er berettiget til arbejdsløshedsdagpenge. På lidt længere sigt vil kommunerne opnå væsentlige besparelser på den sociale bistandshjælp i perioden efter arbejdstilbudsperioden.

Staten, kommunerne og amtskommunerne vil endvidere få merindtægter i form af et øget skatteprovenu på grund af forskellen mellem lønindkomst og arbejdsløshedsdagpenge.

Disse skattemæssige konsekvenser af ordningen er ikke indregnet, da det er vanskeligt at give et kvalificeret skøn over forløbet på lidt længere sigt efter arbejdstilbudsperiodens udløb, herunder over hvor mange der vil forblive i beskæftigelse og hvor mange der kan risikere at vende tilbage til længevarende ledighed.

Der er ikke i beregningerne over de økonomiske konsekvenser for kommunerne taget hensyn til eventuelle meromkostninger til personale og administration m. v. ved forslaget og den alternative belastning af det sociale bistandssystem.

2. Information m. v.

Til information omkring fremrykningen af arbejdstilbudsordningen skønnes at medgå 0,5 mill. kr.

Ovenstående beregninger angiver udelukkende de økonomiske konsekvenser af de foreslåede ændringer i arbejdstilbudsordningen for langtidsledige i forhold til den nuværende ordning og er således ikke et udtryk for de samlede udgifter og besparelser i forbindelse med ordningen. I nedenstående tabel 2 er foretaget en totalberegning af arbejdstilbudsordningen, dvs. såvel nuværende ordning som fremrykningen for unge. I beregningerne indgår genoptræningsydelse, nettoudgifter samt besparelser på arbejdsløshedsdagpenge. Derimod er ikke medregnet udgifter til arbejdsformidling m. v. samt mindre besparelse på social bistandshjælp i 1981 fra perioden inden arbejdstilbuddet fra april 1981 blev fremrykket fra at skulle gives 3 måneder før dagpengeperiodens ophør til 9 måneder før.

Tabel 2.

Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner ved arbejdstilbudsordningen for langtidsledige (1980-prisniveau) med fremrykning for unge under 25 år

	1981	1982	1983
	—mill. kr.—		
<i>Staten:</i>			
<i>Udgifter:</i>			
Genoptræningsydelse	875	1515	1315
Netto lønudgifter	25	100	85
Udgifter i alt	900	1615	1400
<i>Besparelser:</i>			
Arbejdsløshedsdagpenge	1490	1985	1720
Nettoudgifter	÷ 590	÷ 370	÷ 320
<i>Kommunerne:</i>			
Nettolønudgifter	850	605	525
<i>Amtskommunerne:</i>			
Netto lønudgifter	25	100	85

De samlede offentlige bruttoudgifter, d.v.s. uden modregning af besparelser på arbejdsløshedsdagpenge m.v., ved arbejdstilbudsordningen udgør i 1981 1.775 mill. kr., i 1982 2.320 mill. kr. og i 1983 2.010 mill. kr. Heraf udgør kommunernes bruttoudgifter (d.v.s. uden modregning af den statslige genoptræningsydelse) henholdsvis 1.530, 1.515 og 1.315 mill. kr. og amtskommunernes henholdsvis 60, 250 og 220 mill. kr.

Det er i lovforslagets beregninger forudsat, at den forhøjede genoptræningsydelse tillige med en forstærket informationsindsats over for de private arbejdsgivere vil betyde, at andelen af arbejdstilbudsmottagere i den private sektor vil stige fra de nuværende ca. 1200 til ca. 20 pct. af det samlede antal, der modtager et arbejdstilbud, svarende til ca. 5000 i 1982.

Såfremt mindre end 20 pct. af de langvarigt ledige placeres i den private sektor, vil tilsvarende flere skulle ansættes i kommunerne. Eksempelvis kan nævnes, at de kommunale udgifter (i både tabel 1 og 2) vil blive forhøjet med ca. 35 mill. kr., hvis skønnet over placerede i den private sektor reduceres med 1000 personer.

Det er endvidere i beregningerne ud fra den hidtige erfaringer forudsat, at 75 pct. af de berettigede personer akcepterer et arbejdstilbud efter denne ordning. En højere eller lavere afslagsprocent vil naturligt påvirke beregningerne.

Ved beregningerne er der som nævnt ikke taget hensyn til evt. merudgifter til materialer og admi-

nistration m.v., ligesom der ikke er medregnet nytteværdien af det arbejde, der udføres. Der er heller ikke indregnet merindtægter i form af et øget skatteprovenu på grund af forskellen mellem lønindkomst og arbejdsløshedsdagpenge.

Der er i beregningerne ikke taget hensyn til i hvilket omfang andre uddannelses- og beskæftigelsesmæssige initiativer, f.eks. forøgelse af lære- og praktikpladskapaciteten samt den foreslåede jobskabelsesordning vil betyde en reduceret tilgang til tilbudsordningen.

Ovennævnte forhold vil kunne få indflydelse på de samlede udgifter til arbejdstilbudsordningen uanset de foreslåede ændringer. Det må dog understreges, at de foreslåede ændringer ikke i sig selv vil indebære nogen væsentlig forskydning i de kommunale udgifter ved arbejdstilbudsordningen. Spørgsmålet om byrdefordelingen imellem stat og kommuner vil blive taget op i maj 1981 i forbindelse med forhandlingerne om de samlede økonomiske virkninger af de foreslåede uddannelses- og beskæftigelsesmæssige initiativer, og vil tillige indgå i de almindelige drøftelser i juni 1981 om budgetsamarbejdet mellem stat og kommuner.

Man vil i februar 1982 tage de på det tidspunkt indvundne erfaringer om forløbet af arbejdstilbudsordningen op med henblik på en nærmere vurdering af ordningens fortsatte konsekvenser.

*Bemærkninger til de enkelte bestemmelser**Til § 1**Til stk. 1 og 2*

Arbejdstilbuddet skulle ved ordningens start gives efter 2 år og 3 måneders ledighed. Fra udgangen af 2. kvartal 1981 blev dette tidspunkt fremrykket til efter 1 år og 9 måneders ledighed. Ved forslaget fremrykkes der yderligere, således at tilbud skal gives til unge under 25 år, der har haft 1 års ledighed. Iværksættelsen af denne fremrykning må som ved den første fremrykning af praktiske grunde ske gradvist. Regler herom vil blive fastsat i medfør af § 6, stk. 1.

Det hidtidige indberetningsgrundlag for langtidsledige har især i begyndelsen af ordningen været noget mangelfuldt. Dette har vanskeliggjort arbejdsformidlingens og kommunernes arbejde med at fremskaffe rimelige arbejdstilbud i god tid.

Lovændringen medfører samtidig en ændring af kriteriet for hvornår en ledig vil have krav på et arbejdstilbud. Hidtil har det været afgørende at den ledige – under forudsætning af fortsat ledighed – ville falde for arbejdskravet i den såkaldte 26-ugers regel i arbejdsløshedslovens § 55. For at konstatere om en ledig havde krav på et arbejdstilbud skulle man derfor tælle den pågældendes beskæftigelsesperiode.

Med det nu foreslåede kriterium er det ledighedsperioden længde der skal lægges til grund. Herved bliver det muligt også at anvende de oplysninger, som CRAM (det centrale register for arbejdsmarkedsstatistik) indeholder, idet dette netop registrerer de ledige på grundlag af ledighedens længde.

Det vil dog fortsat være arbejdsløshedskasserne, der skal være ansvarlige for at indberette de langtidsledige til arbejdsformidlingen blandt andet på grund af hensynet til samordningen med arbejdsløshedslovens § 65 om kassernes forpligtelser over for medlemmer med en længevarende ledighed.

Med udskrifter fra CRAM vil der imidlertid være tilvejebragt et betydeligt bedre grundlag for kassernes indberetninger, hvilket skulle give arbejdsformidlingen og kommunerne bedre betingelser til at fremskaffe og fordele arbejdstilbuddene til de ledige.

Til § 2

Nærmere regler om støttens størrelse vil blive fastsat i medfør af § 6, stk 1, idet det er regerin-

gens hensigt, at fastsætte et ensartet støttebeløb, der for 1981 og 1982 vil andrage 30 kr. pr. time.

Efter § 1, stk. 2, er det kun medlemmer under 25 år, der har et krav på arbejdstilbud efter 1 års ledighed. Hvis erfaringerne med denne fremrykning tillader, at også de over 25 årige kan tilbydes arbejde efter 1 års ledighed, åbner § 2, stk. 1, mulighed for at nedsætte genoptræningsperiodens længde.

*Til § 3**Til stk. 4*

Det er ikke nødvendigt at pålægge amtskommunen at tilbyde arbejde til en bestemt andel af de langtidsledige, idet amtskommunen under alle omstændigheder skal tilbyde arbejde til de ledige, som ikke kan ansættes i den private sektor, kommunerne eller staten.

Det har dog været en forudsætning under handlingerne med de kommunale organisationer, at amtskommunerne ansætter en andel af de langtidsledige, der svarer til deres andel af det samlede antal fuldtidsbeskæftigede inden for den kommunale sektor, dvs. ca. 25 pct.

*Til § 4**Til stk. 2*

Hvor det hidtil har været bopælskommunen, der skulle betale lønudgiften bortset fra statstilskuddet ved enhver ansættelse i den offentlige sektor, medfører ændringen, at amtskommunen betaler 10 pct. af de samlede lønudgifter efter fradrag af statstilskud ved ansættelse af langtidsledige. Reguleringen vil ske over bloktilskuddene og med en årlig regulering af et foreløbigt beløb. Reglen er beregningsteknisk begrundet og der er derfor ingen modsætning til stk. 3.

Til stk. 3

Da staten efter § 3, stk. 2, skal ansætte mindst 10 pct. af de langtidsledige, vil staten komme til at betale for mindst denne andel.

Til § 9

Klageadgangen er den samme som den, der hidtil har været gældende for arbejdstilbudsordningen ifølge loven om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

Kapitel 1. Arbejdstilbud til ledige

§ 1. Med henblik på genplacering på arbejdsmarkedet har langtidsledige medlemmer under 60 år af en anerkendt arbejdsløshedskasse krav på et rimeligt tilbud om arbejde i mindst 9 måneder. Tilbuddet skal gives i god tid før retten til dagpenge ophører efter §§ 55 og 72 i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. og så vidt muligt efter et års ledighed. Arbejdsmarkedsnævnet afgør endeligt, om et afgivet tilbud er rimeligt.

Stk. 2. Medlemmer under 25 år har krav på et tilbud efter 1 års ledighed.

Stk. 3. Arbejdsmarkedsnævnet afgør endeligt om et afgivet tilbud er rimeligt.

§ 97 b. Med henblik på genplacering af langtidsledige på arbejdsmarkedet påhviler det arbejdsmarkedsnævn, kommuner og amtskommuner at sørge for, at der gives langtidsledige medlemmer under 60 år af en anerkendt arbejdsløshedskasse et rimeligt tilbud om arbejde i mindst 9 måneder. Tilbuddet efter stk. 3, 4 og 5 skal normalt gives i god tid, inden retten til dagpenge vil ophøre efter § 55 og § 55 a, og senest på et af arbejdsministeren nærmere fastsat tidspunkt. Arbejdsmarkedsnævnet afgør endeligt om der er givet et rimeligt tilbud.

§ 2. Ved ansættelse efter § 1 yder staten en økonomisk støtte til genoptræning i de første 9 måneders beskæftigelse. Samme støtte kan ydes til ansættelse af medlemmer, der er fyldt 60 år. Støtten ydes til ansættelser i private og offentlige virksomheder og institutioner, der medfører en nettoudvidelse af antallet af ansatte. Arbejdsministeren kan nedsætte genoptræningsperiodens længde.

Stk. 2. Støtten efter stk. 1 ydes som et løb pr. time, der reguleres årligt den 1. ja-

nuar efter forhandling med finansministeren. Regulering sker første gang den 1. januar 1983. Beløbets størrelse meddeles senest den 1. juni i året forud.

§ 97 b. Stk. 2. Ved ansættelse efter stk. 1 yder staten en økonomisk støtte til genoptræning i de første 9 måneder. Samme støtte kan ydes til ansættelse af medlemmer, der er fyldt 60 år. Støtten ydes til ansættelse i private og offentlige virksomheder og institutioner, der medfører en nettoudvidelse af antallet af ansatte.

§ 3. Arbejdsmarkedsnævnet søger i samarbejde med arbejdsformidlingen og arbejdsløshedskasserne at skaffe den langtidsledige et tilbud om arbejde, fortrinsvis i private virksomheder.

Stk. 2. Staten skal ansætte mindst 10 pct. af de langtidsledige, der inden for hver amtskommune får arbejde efter denne ordning.

Stk. 3. Hvis arbejdsmarkedsnævnet ikke kan skaffe et tilbud om arbejde, skal bopælskommunen søge at give et arbejdstilbud inden for sit eget forvaltningsområde eller en anden offentlig eller offentligt støttet virksomhed eller institution.

Stk. 4. Er kommunen heller ikke i stand til at skaffe den langtidsledige et tilbud om arbejde, skal amtskommunen give et arbejdstilbud inden for sit eget forvaltningsområde eller i anden offentlig eller offentligt støttet virksomhed eller institution.

§ 97 b. Stk. 3. Arbejdsmarkedsnævnet søger i samarbejde med arbejdsformidlingen og arbejdsløshedskasserne at skaffe den langtidsledige et tilbud om arbejde.

Stk. 4. Hvis arbejdsmarkedsnævntet ikke kan skaffe et tilbud om arbejde, skal bopælskommunen søge at give et arbejdstilbud in-

den for sit eget forvaltningsområde eller en anden offentlig eller offentligt støttet virksomhed eller institution.

Stk. 5. Er kommunen heller ikke i stand til at skaffe den langtidsledige et tilbud om arbejde, skal amtskommunen give et arbejdstilbud inden for sit eget forvaltningsområde eller i anden offentlig eller offentligt støttet virksomhed eller institution.

§ 4. Bopælskommunen betaler den fulde lønudgift og modtager statstilskud ved ansættelse i kommunen, amtskommunen eller i anden offentlig eller offentligt støttet virksomhed eller institution, jfr. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Amtskommunerne betaler, hvad der svarer til 10 pct. af de samlede lønomkostninger efter fradrag af statstilskud ved ansættelse af ledige efter denne lov.

Stk. 3. Staten betaler den fulde lønudgift for de langtidsledige, der ansættes i staten.

§ 97 b. Stk. 6. Bopælskommunen betaler den fulde lønudgift og modtager statstilskud ved ansættelse i kommunen, amtskommunen eller i anden offentlig eller offentligt støttet virksomhed eller institution.

§ 5. 75 pct. af kommunernes lønudgifter efter § 4, stk. 1 med fradrag af statstilskuddet gøres til genstand for mellemkommunal udligning. Det samlede udligningsbeløb pålignes kommunerne i henhold til deres indbyggertal som opgjort af Danmarks Statistik pr. 1 januar i udligningsåret.

Stk. 2. Indenrigsministeren underretter senest 1. juni kommunerne om den forventede størrelse af deres udligningsbidrag i det følgende år.

§ 97 b. Stk. 7. 75 pct. af kommunernes lønudgifter efter stk. 6 med fradrag af statstilskuddet gøres til genstand for mellemkommunal udligning. Det samlede udligningsbeløb pålignes kommunerne i forhold til deres indbyggertal som opgjort af Danmarks Statistik pr. 1. januar i udligningsåret.

Stk. 8. Indenrigsministeren underretter senest 2 uger før fristen for årsbudgettets endelig vedtagelse kommunerne om den forventedes størrelse af deres udligningsbidrag.

§ 6. Arbejdsministeren fastsætter nærmere regler om støtteordningen og administrationen af reglerne i denne lov, herunder om det tidspunkt, hvor der skal gives tilbud om arbejde, jfr. § 1, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter dog nærmere regler om den kommunale udligningsordning, jfr. § 5 og om administrationen af reglerne i § 14, stk. 2.

§ 97 b. Stk. 10. Arbejdsministeren fastsætter nærmere regler om støtteordningen og administrationen af reglerne i dette kapitel, se dog stk. 8 og 9.

Stk. 9. Indenrigsministeren fastsætter nærmere regler om udligningsordningen.

§ 7. Ved ansættelse, der sker efter reglerne i denne lov, fraviges § 67, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse i fornødent omfang.

§ 97 b. stk. 11. Ved ansættelse, der sker efter reglerne i dette kapitel, fraviges § 67, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse i fornødent omfang.

Kapitel 2. Administration og klageadgang

§ 8. Arbejdsformidlingen varetager administrationen af reglerne i denne lov, jfr. dog § 1, stk. 3.

§ 9. Klage over arbejdsformidlingens afgørelse ved administrationen af denne lov kan inden 4 uger indbringes for arbejdsdirektøren af den, som afgørelsen vedrører.

Stk. 2. Arbejdsdirektørens afgørelser kan inden 4 uger indbringes for arbejdsministeren af den som afgørelsen vedrører.

§ 98. Klage over et arbejdsformidlingskontors afgørelse efter §§ 13–19 kan af den, afgørelsen vedrører, inden 4 uger indbringes for arbejdsdirektøren.

§ 99. Stk. 2. Alle øvrige afgørelser, der træffes af arbejdsdirektøren i henhold til denne lov, kan inden 4 uger af vedkommende indbringes for arbejdsministeren, jfr. dog § 22, stk. 2.